

عنوان مقاله:

آرابه های نمادین در نگاره پادشاهی لهراسب در شاهنامه ۶۰۰۷

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

صفورا کریمی - کارشناسی ارشد نقاشی دانشگاه تهران مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله تلاش دارد با روش توصیفی-تحلیلی بر پایه مطالعات کتابخانه ای و اسنادی یک نگاره با موضوع پادشاهی لهراسب از شاهنامه صفوی، به شماره ۷۶۰۰ را با هدف شناسایی وجوه نمادین و رمز و رموز به کار رفته در نگاره پادشاهی لهراسب مورد توصیف و تحلیل قرار دهد. یافته ها گویای این است که نگاره مورد نظر متشکل از جلوه های بارز و چشم نوازی است که با ویژگی های نمادین گوناگون، رشته های ارتباطی خود را با واقعیت ملموس حفظ کرده است؛ به عبارت دیگر، نگارگر ایرانی با بهره گرفتن از بستر ارزشمند مفاهیم عمیق حکمت ایرانی و عرفان اسلامی، با ترکیب ویژگی های مختلف، عناصر بصری را با عملکردهای متفاوت به منصفی ظهور رسانده و توانسته است در فضای نگاره ها با چیدمانهای نمادین، پیوند و ارتباط با معانی و مفاهیم نامحسوس را فراهم سازد. در واقع هدف او نه تنها در پی بازنمایی طبیعت ملموس، بلکه در جهت فرآینمایی جلوه های نمادین بوده است. با بررسی انواع نمادها می توان اذعان داشت که ابداع و استفاده از عناصر نمادین در این نگاره شامل عناصر بصری طبیعت، رنگ، نقوش متنوع هندسی، اسلیمی و ختایی می باشد.

کلمات کلیدی:

دوره صفوی، شاهنامه فردوسی ۷۶۰۰ والترز، نمادشناسی، پادشاهی لهراسب، نگارگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613475>

